

Ved Beregningen er man gaaet ud fra, at Feltbeholdningerne ikke kræve anden Supplerings end til det større Antal faste Underofficerer og Spillemand, og, for Ingenieurregimentets Vedkommende, at det 5te Liniekompagni vil kunne benytte den fra Sømneafdelingen tilstedeværende Feltbeholdning. Endvidere er man gaaet ud fra, at der ikke behøves Anskaffelse af Sager paa Grund af en eventuel Forøgelse af Depotstyrkerne ved de forskellige Afdelinger.

Det er en overalt godkjendt Erfaring, at, naar en Mand skal kunne holde sine Klædningsstykker i god Orden og iagttage god Økonomi med Hensyn til sin Beklædning, maa han i hvert Tilfælde have to Sæt, af hvilke det bedste skaanes til Brug ved særlige Leiligheder, medens det andet tjener til dagligt Brug. Har han tillige en Gjerning, der særlig medtager Klædningen, maa han endvidere have et Sæt Arbejdsklæder, ialt altsaa mindst 3 Sæt.

For Hærens Afdelinger er dette Antal Sæt et afgjort Minimum, naar god Orden og Økonomi skal kunne overholdes, og et Hovedprincip for Ordningen af Munderingsvæsenet ved Hærens Afdelinger er derfor, at der idetmindste høves et Feltstæt pr. Mand af Udrykningsstyrken, et Brugsstæt pr. Mand af den største Fredsstyrke og et Hjælpestæt pr. Mand af Rekrutstyrken. — Feltstættet bør være ubrugt eller kun lidet brugt, for at der ikke skal finde Kassationer Sted og behøves Erstatninger kort Tid efter Udrykningen; Brugsstættet bør være mindst saaledes, at det sømmelig kan bæres i Ljenesen, og naar Manden ferdes udenfor denne paa offentlig Vej eller Gade. Hjælpestættet kan indskrænkes til Sæ, Frakke og Venklæder og være ringere, da det kun benyttes paa Døvelsespladserne og i Kvartererne eller paa Veien imellem disse, naar Manden marscherer i Trup. Det nævnte Antal Sæt er, som udtalt, et Minimum; andetsteds høves flere Sæt, i den preussiske Hær saaledes af Klædesager 5 Sæt, nemlig: 1 Feltstæt, 1 Revuestæt, 1 Sæt til Garnisonstjeneste og til Søndagsbrug, 1 Dagligstæt og 1 Arbejdsstæt (Hjælpestæt).

Et andet Hovedprincip for Ordningen af Munderingsvæsenet ved Afdelingerne er, at Underafdelingerne — der have Munderingskammerne under deres Varetægt — selv interesseres i, at der anvendes god Økonomi. Dette kan kun ske ved, at hver Underafdeling især har sin egen Munderingsbeholdning baade af Feltstæt, Brugsstæt og Hjælpestæt, og raader over Slidpengene for sit Mandskab. Kun naar dette er Tilfældet, kan man vente baade en streng Kontrol med Behandlingen af Munderingsagerne og en økonomisk Anvendelse af disse og af Pengemidlerne.

De to nævnte Hovedprinciper bleve — saavidt de tilstedeværende Beholdninger tillode det — lagte til Grund for Ordningen i 1873 af Munderingsvæsenet ved Afdelingerne. Da der tidligere ikke havde eksisteret nogen principiel Ordning — Erstatning gaves til enhver Tid efter den øjeblikkelige Trang — var der imidlertid ikke de tilstrækkelige Sager tilstede til fuldstændig Forsyning, uagtet Hærens Størrelse var formindsket. Man maatte finde sig i, at der var Mangler tilstede, og regnede paa, at de ved god Økonomi efterhaanden skulde blive for en Del dækkede, og at man, naar tilstrækkelig Erfaring var indhentet, vilde kunne opnaa den fornødne Supplerings ved Bevilling fra Rigsdagen.

En særlig Uanskelighed frembød de daværende Reserverbatailloner, der ikke skulde uddanne Rekruter og som følge deraf ikke behøvede nogen Brugsbeholdning for saadanne. Det ansaaes ikke rigtigt at forsyne dem med Brugsbeholdning til den indkaldte Styrke alene for de 30 Dages Døvelse hvert 2det Aar, og man havde ei heller de fornødne Sager til deres Forsyning med en saadan Beholdning. Det blev derfor nødvendigt, at lade dem ved de større Døvelser tage Feltbeholdningerne i Brug, og for at bevare disse Beholdninger i nogenlunde feltdygtig Stand lod man hver Reserverbataillon aarlig aflevere omtrent $\frac{1}{8}$ af sin hele Beholdning til Liniebataillonerne i samme Halvbrigade, mod at disse derfor udredede en saadan Betaling, at Reserverbataillonen derved fattes istand til at erstatte Afgangen med nye Sager. For hver 30 Dages Døvelse har altsaa en Reserverbataillon maattet forny ca. $\frac{1}{3}$ af sin Feltbeholdning for at bringe den i feltdygtig Stand, hvilket viser, hvor uheldigt det har været, at den har faaet en Brugsbeholdning.

Naar nu de ældre Reserverbatailloner ere overgaaede til at blive Liniebatailloner og altsaa ogsaa efter deres Lur ville faae Rekruter, bør de 3 Liniebatailloner ved hvert Regiment stilles lige; og der synes da kun at være Valget imellem, enten at lade hver Bataillon (hvert Regiment) ogsaa ved de nye Liniebatailloner faae sin egen Brugsbeholdning, eller at give hvert Regiment en Brugsbeholdning fælles for dets 3 Liniebatailloner. Valget af dette sidste Alternativ vilde kun kunne have til Hensigt at indskrænke Brugsbeholdningens Størrelse til, hvad der omtrent behøvedes til Rekruterne, og da at lade Bataillonerne ved de større Døvelser tage Feltbeholdningerne i Brug. Ved dette Valg vilde imidlertid begge de to nævnte Hovedprinciper have i den omhyggelige Behandling af disse vandrende Rekruttsager, og Feltbeholdningerne vilde